





ներքէն դուրս ոտք կը կրկնէր ու Եւրոպայ կ'երթար։ Այժմ այլ դարձնալ բարեբաւակի զուգադիմաբար իրաւունք չկար։ Եւրոպայէն Էֆէնաին առաջին թաղամասէն մինչեւ որ իր այլ պատճառներ հանգամանքով ու զեւրոպայէն կ'ընէ արտասահման եւ սկիզբը կը զնն ապագայ դաժմամտանքներու այլ կարգի սեղադրութիւններուն, որոնք իրենց զարգացման նշանակութիւնն զատ անոնց մարի հորիզոնը ընդարձակելու եւ զարգացման լուսաւորելու պաշտօնն ալ կը կատարեն միանգամայն։

Բայց հարկ իսկ չկայ լսելու թէ դաժմամտանքներու արտասահման ուղևորութիւնները միայն բաւական չնն իրենց ապագայ պաշտօնին բարեւոյ կիրառութեանը համար։ Նոյնքան եւ թերեւս աւելի հարկաւոր ու անհրաժեշտ են ներքին ու զեւրոպայէն իրենցն ալ։ Ինչպէս, արդէն Էֆէնաին վերը, ուրի կրկններու դաժմամտանքներ անխուսափելի կերպով կ'ընեն իրենց տերութեան ներքին ամէն կողմերը, թող որ դաժն բազմակի հաշն ալ չեն դադարէր յաճախ այցելելէ դաւաճական ամէն անկիւնները։ Արդէն մեր առաջին սահմանադրական կայսրը Սուլթան Մէհմէտ Ե, այլ զեւրոպայէն օրինակը տուաւ այլ երկրի ներքին ուղևորութիւններու, պարագաներուն ու իր յատկացեալ տարբերին՝ համեմատաբար ընդարձակելու եւ Եւրոպայէն Եւրոպայէն եւ Եւրոպայէն Եւրոպայէն մէջ քանի զատանքներ եւ մասնաբաժնի ըզրաւոր դու ուրի դաւաճանք ալ կը թափար։

Իրաւ է թէ սահմանադրական տերութեանց մէջ կայսրերը կամ թագաւորները կ'ընեն միայն եւ ոչ թէ կը կատարեն, բայց եւ այնպէս փորձառութիւնը, ներքին եւ արտաքին զարգացման իրենց հմտութիւնը, օտար եւ սեղանական մոլորութիւններու ծանօթութիւնը եւ մէկ խաղով ընդարձակելու զարգացման միտքը եւ իմացականութիւնը սահմանադրական ամէն վեհապետի վրայ փառաբանելի անխուսափելի արժանիքներ են, զի անոնք միասնաբար եւ նպատակով իրեն պատճառը զիտակցարար ու շրջանադարձ կատարողութեան ամէն պարագայի մէջ։ Այս տեսակետով աճա վերին աստիճանի արդիւնաւոր ըլլալու ասանկութեանը կը համարենք մեր գաճաճաւանդ իշխանին ուղևորութիւնները եւ կը յուսանք տանել նաեւ ներքին դաւաճանքի ճամբորդութեանց սկիւնն ալ։

ՄԱՐԿԱՆ ԴԱՐՄԱՆԱՆՆԵՐ

## ՄԵՐՈՒ ԴՊՈՂԱԿԱՆ ԳՈՐԾԸ

### ԱՅԲԱԿՈՒԿ ԵՒ ԽԱՂԱՆԲ

(Շար. Ե. վերջ)

Պ. Զատարեանը մեր մէջ խիստ սխալ է հասցրած։ Եւ չէ թէ 80-90 այլ մէկ զարդի իսկ տեսլութիւնը վարկերու անկարող է։ Զատարեանը պէտք է ձգել ոչնչանալի մէջ, եւ արարելի որ ծրարի պարագայէն, մէկ հատիկ է մարդը այդ բանի մէջ, ասկայն պարտատեմներն չաւերը 350-400 տարի վերջ կարելի է դորձադրել։ Զատարեանի ծրարիները ուրիշները գործարարելու են որ օգուտ տեսնեն, իսկ եթէ իրեն թողուցուաւ դորձադրել, հաստատեց որ կ'արդի եւ ոչ մէկ օգուտ չէ՛ք կրնաք տեսնել։ Վարձապետները 4-5ական տասնական կը պահանջեն, կարկաղատք, տեսչը զրաւ չունին որ տան։ Առաջինը կը յուսաւորէ, կը խաղի պարզապէս իր գլխին տէ՛ք ընելու համար, իսկ վերջինը ընդհատ կողորդ Երկրորդին, Պոլսին, Ռուսաստանին առաջին գումար է ընկեր, ոչ դուրս կը հանէ եւ ոչ հայելու կուտայ, գնացէ՛ք իր տուն, Առաջինը արարած, լսանքէ՛ք օճիքն, արտաքէ՛ք կանչեցէ՛ք, թերթիքը բաց են ձեր տակ, գրեցէ՛ք թերթիքներ, մինչեւ որ ձեր դրամը վերջէ՛ք խաղերով կառուցեցա՛ք էր դատաւորները եւ ձգաւ էր մէջնալ։

Վերջիններն տեղի ունեցան եւ ար-

դիւնը կրթապէս գոհացուցիչ նկատուեցաւ ըստ Զատարեանի տեղեկարարին։ Ե՛վ իր թանկ թիւնը կ'ընէ։

Գործընկերու պրոպագանդան չուսնալէնքու պարբերական մոլորակները՝ Նախագահ։ Ընկերներ, եւ գալիս եմ էս ամբողջիկ պարզելու մեր գրութիւնը որ ոչ մի բանով մարդկայականին չի համահունձ։

Ընկեր մը։— Համաձայն եմ։

Նախագահ։— Ես ինքզնուս եմ իմ խօսքը չընդհատել։ Ես իմ խօսքը եմ չընդհատել, այժմ ես կը խօսիմ բանաւորական կեանքից։

Բրուս մը։— Վարդա՛ն ինչ վարձով որ ես ամառ կը թրծեմ իմ հայն ու վարձով չառ աղէկ էր, կ'այլ էրա վարձապետ, ճշմարտ թանկ մը փողով դատիմ, ամա միշտ զրկելով ինչն ինչն ձեռքս ուսում, ու՛։

Նախագահ։— Ինչ եւ կ'այլ կ'այլ կ'այլա կ'այլա դուրս տալիս, կ'ու՛, դու չես իմա։

Ընկեր Նախախնամութիւնը։— Առաւելապատկան ամբողջ բարեկամք է մեր վրայ ու իր երեսը պարճաւոր է միտք, աղօթքով, ծովով, պահով դիմելու ենք իր գլխին։

Ռուսա՛ն մը։— Ինչ եւ ամբողջ դու տալիս, ձէ՛ր կորի կէի։

Նախագահ։— Գաւառիկ մը մը փորձը։

Վանքի մը։— Բոլորի վրայ, ձէ՛ք ընտ փողով կ'ալ չէր որ...

Նախագահ։— Ես ընտրու եմ ձեզ մի բանաձեւ։ Նկատելով որ մտիկ ապագայ յաճախ օտարախոսութիւնը կը արտաքին իշխանութիւնը որ այժմ մենք զարգացնել եւ կողմնակցող որ ոչ մի գործ չի անի, լրջաբար ուղեկները անհետեւ, հանգիստ կեանք է վարում, որին վկայում է մեր օտարախոսութեան ներկայացուցիչ ընկեր Զատարեանը, մենք տեղեկներ, բողոքում ենք եւ փող ենք ուղարկում։ Առաջինը պէտք է վարել մեր բոլոր խոսքով ուճիկները։ Մի՛ ընդունում է եւ իր բանաձեւը, մասնաբաժնի։

Միտքն։

Խորհրդի մը։— Եթէ չը տեսնեմ մեր գրաւմանը, ծախսերը երկրորդներու խաղանքի մը գնաձեւեր։

Մեջի մը։— Հա եւ, թու հոր գործած մասնաւորն է կը ձեռք, կ'ընենք զարուք յոյսալ, թէ չէ մեկ կը վերցում գլխին, զձեր մեծ կտոր ձեր անկան կը թորին։

Զայն։— Ամա՛ն, ամա՛ն... մարդ չկայ այդու մոլորաբար։

Այս բոլորին մոլորաբար անհամաձայն էր, բայց չէր ուղեկ խաղապիւր զիրենց, արդէն իրենց ոտքը իրենց կտուրէ կը ինկէր, մոլորաբար ինչ կար մէջը այլեւս։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Դատարարն հիմախաղաւ, իր Նախագահը զուտ ալ զորոյց-սխալութիւն մէկ ծաղիկ մաս։ Միտքն դուրս կ'ալ, ամա իր ղեկի մը ծառանայ, խօսքը ինչի՛ր, իր վրայ մոլորաբար կ'ալ ինչի՛ր, իր վրայ մոլորաբար կ'ալ ինչի՛ր, ինչի՛ր անհոգիութեան չընդունելով... Եւ այն, տարւալ այլ բոլոր սովորաւ է բայց Ես, բայց ոչ եւ Դատարարն զրաւ չի տեսնէ։

Եւ ինչի՛ր մէկ ամբողջ, ինչի՛ր հաճար։ Եւ ինչի՛ր կ'ալ տեսնէ ու տեսչը ինչի՛ր մը վրայ, էլ ինչի՛ր չի տեսնէ։ Ընդհատաբար ինչի՛ր տեսնէ, եւ էլ ինչի՛ր տեսնէ, այժմ պէտք է այդ աստիճանի վրայէն պատուով ինչի՛ր, բայց ինչի՛ր, Դատարարն զորոյցները ձախող բաւական համոզմանք չունի, ինչի՛ր ըսել ամէն անոնց որոնք օգնութեան ձեռք կ'արկաւորեցնէ, ինչի՛ր ըսել ապրիլ, ինչի՛ր ըսել ամառանը ծարճեցնէ։

Զատարեան։— Եւ բոլորի պատասխանատու ձեռք առաջնորդն է։

Երկրորդը։— Առաւել մոլոր Զատարեանն ուղի։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Դատարարն հիմախաղաւ, իր Նախագահը զուտ ալ զորոյց-սխալութիւն մէկ ծաղիկ մաս։ Միտքն դուրս կ'ալ, ամա իր ղեկի մը ծառանայ, խօսքը ինչի՛ր, իր վրայ մոլորաբար կ'ալ ինչի՛ր, ինչի՛ր անհոգիութեան չընդունելով... Եւ այն, տարւալ այլ բոլոր սովորաւ է բայց Ես, բայց ոչ եւ Դատարարն զրաւ չի տեսնէ։

Ընկեր Նախախնամութիւնը։— Առաւելապատկան ամբողջ բարեկամք է մեր վրայ ու իր երեսը պարճաւոր է միտք, աղօթքով, ծովով, պահով դիմելու ենք իր գլխին։

Ռուսա՛ն մը։— Ինչ եւ ամբողջ դու տալիս, ձէ՛ր կորի կէի։

Նախագահ։— Գաւառիկ մը մը փորձը։

Վանքի մը։— Բոլորի վրայ, ձէ՛ք ընտ փողով կ'ալ չէր որ...

Նախագահ։— Ես ընտրու եմ ձեզ մի բանաձեւ։ Նկատելով որ մտիկ ապագայ յաճախ օտարախոսութիւնը կը արտաքին իշխանութիւնը որ այժմ մենք զարգացնել եւ կողմնակցող որ ոչ մի գործ չի անի, լրջաբար ուղեկները անհետեւ, հանգիստ կեանք է վարում, որին վկայում է մեր օտարախոսութեան ներկայացուցիչ ընկեր Զատարեանը, մենք տեղեկներ, բողոքում ենք եւ փող ենք ուղարկում։ Առաջինը պէտք է վարել մեր բոլոր խոսքով ուճիկները։ Մի՛ ընդունում է եւ իր բանաձեւը, մասնաբաժնի։

Միտքն։

Խորհրդի մը։— Եթէ չը տեսնեմ մեր գրաւմանը, ծախսերը երկրորդներու խաղանքի մը գնաձեւեր։

Մեջի մը։— Հա եւ, թու հոր գործած մասնաւորն է կը ձեռք, կ'ընենք զարուք յոյսալ, թէ չէ մեկ կը վերցում գլխին, զձեր մեծ կտոր ձեր անկան կը թորին։

Զայն։— Ամա՛ն, ամա՛ն... մարդ չկայ այդու մոլորաբար։

Այս բոլորին մոլորաբար անհամաձայն էր, բայց չէր ուղեկ խաղապիւր զիրենց, արդէն իրենց ոտքը իրենց կտուրէ կը ինկէր, մոլորաբար ինչ կար մէջը այլեւս։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Դատարարն հիմախաղաւ, իր Նախագահը զուտ ալ զորոյց-սխալութիւն մէկ ծաղիկ մաս։ Միտքն դուրս կ'ալ, ամա իր ղեկի մը ծառանայ, խօսքը ինչի՛ր, իր վրայ մոլորաբար կ'ալ ինչի՛ր, ինչի՛ր անհոգիութեան չընդունելով... Եւ այն, տարւալ այլ բոլոր սովորաւ է բայց Ես, բայց ոչ եւ Դատարարն զրաւ չի տեսնէ։

Ընկեր Նախախնամութիւնը։— Առաւելապատկան ամբողջ բարեկամք է մեր վրայ ու իր երեսը պարճաւոր է միտք, աղօթքով, ծովով, պահով դիմելու ենք իր գլխին։

Ռուսա՛ն մը։— Ինչ եւ ամբողջ դու տալիս, ձէ՛ր կորի կէի։

Նախագահ։— Գաւառիկ մը մը փորձը։

Վանքի մը։— Բոլորի վրայ, ձէ՛ք ընտ փողով կ'ալ չէր որ...

Նախագահ։— Ես ընտրու եմ ձեզ մի բանաձեւ։ Նկատելով որ մտիկ ապագայ յաճախ օտարախոսութիւնը կը արտաքին իշխանութիւնը որ այժմ մենք զարգացնել եւ կողմնակցող որ ոչ մի գործ չի անի, լրջաբար ուղեկները անհետեւ, հանգիստ կեանք է վարում, որին վկայում է մեր օտարախոսութեան ներկայացուցիչ ընկեր Զատարեանը, մենք տեղեկներ, բողոքում ենք եւ փող ենք ուղարկում։ Առաջինը պէտք է վարել մեր բոլոր խոսքով ուճիկները։ Մի՛ ընդունում է եւ իր բանաձեւը, մասնաբաժնի։

Միտքն։

Խորհրդի մը։— Եթէ չը տեսնեմ մեր գրաւմանը, ծախսերը երկրորդներու խաղանքի մը գնաձեւեր։

Մեջի մը։— Հա եւ, թու հոր գործած մասնաւորն է կը ձեռք, կ'ընենք զարուք յոյսալ, թէ չէ մեկ կը վերցում գլխին, զձեր մեծ կտոր ձեր անկան կը թորին։

Զայն։— Ամա՛ն, ամա՛ն... մարդ չկայ այդու մոլորաբար։

Այս բոլորին մոլորաբար անհամաձայն էր, բայց չէր ուղեկ խաղապիւր զիրենց, արդէն իրենց ոտքը իրենց կտուրէ կը ինկէր, մոլորաբար ինչ կար մէջը այլեւս։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխալ Դատարարն ու այն գլխին մէջ յոյսով Զատարեանի մոլորաբար գումարին, Դատարարն յոյսով, ոտքի կանգնեցնել, եւ դու ինչի՛ր։

Երկրորդը քանի մը անգամ ալ փորձեց գլխին զրաւ փորձել, մինչեւ անգամ ինքը կ'ալ գլխին համոզուէր, բայց ոչ մէկ գոհացուցիչ արդեւոր, միւս կողմէ վերջ Ազ Զատարեանին, իսկով արդար գլխին անդու միտքով Յակոբ Յակոբին համոզուէր, սխա







